

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 324

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 aprilie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
354.	— Hotărâre privind aprobarea plății cotizației pentru anul 2025 ce decurge din calitatea României de membru în cadrul Fundației Europene pentru Tineret	2
355.	— Hotărâre privind aprobarea plății cotizației pentru anul 2025 ce decurge din calitatea României de membru la Asociația Europeană a Cardurilor de Tineret.....	3
356.	— Hotărâre privind aprobarea cuantumului și a plății contribuției României pentru anul financiar 2025, ca urmare a ratificării Acordului privind Curtea unică în materie de brevete	4
357.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Baia Mare”, județul Maramureș	5–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
61.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Arhivelor Naționale.....	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 64 din 3 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	8–15

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea plății cotizației pentru anul 2025 ce decurge din calitatea României de membru în cadrul Fundației Europene pentru Tineret

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2020 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale ce decurge din calitatea de membru a României în cadrul Fundației Europene pentru Tineret, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 43/2021,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata cotizației pentru anul 2025, în valoare de 59.294,67 de euro, ce decurge din calitatea României de membru în cadrul Fundației Europene pentru Tineret.

Art. 2. — Contravaloarea în lei a cotizației prevăzute la art. 1 se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale pe anul în curs, capitolul 67.01. „Cultură, recreere și religie”, titlul 55 „Alte transferuri”, alineatul 55.02.01 „Contribuții și cotizații la organisme internaționale”.

Art. 3. — Echivalentul în lei al sumei reprezentând cotizația anuală prevăzută la art. 1 se calculează pe baza cursului oficial de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României, valabil la data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna
Ministrul muncii, familiei, tineretului și
solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu
Ministrul afacerilor externe,
Emilian-Horațiu Hurezeanu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea plății cotizației pentru anul 2025
ce decurge din calitatea României de membru
la Asociația Europeană a Cardurilor de Tineret

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale ce decurge din calitatea de membru a României la Asociația Europeană a Cardurilor de Tineret (AECT), aprobată prin Legea nr. 397/2023,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata cotizației pentru anul 2025, în valoare de 4.925,49 de euro, ce decurge din calitatea României de membru la Asociația Europeană a Cardurilor de Tineret.

Art. 2. — Contravaloarea în lei a cotizației prevăzute la art. 1 se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale pe anul în curs, capitolul 67.01. „Cultură, recreere și religie”, titlul 55 „Alte transferuri”, alineatul 55.02.01 „Contribuții și cotizații la organisme internaționale”.

Art. 3. — Echivalentul în lei al sumei reprezentând cotizația anuală prevăzută la art. 1 se calculează pe baza cursului de schimb oficial euro/leu al Băncii Naționale a României, valabil la data plății.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna
Ministrul muncii, familiei, tineretului și
solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu
Ministrul afacerilor externe,
Emilian-Horațiu Hurezeanu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea cuantumului și a plății contribuției României
pentru anul financiar 2025, ca urmare a ratificării
Acordului privind Curtea unică în materie de brevete

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (1) din Legea nr. 81/2024 pentru ratificarea Acordului privind Curtea unică în materie de brevete, deschis spre semnare și semnat de România la Bruxelles la 19 februarie 2013,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă cuantumul și plata contribuției României pentru anul financiar 2025, ca urmare a ratificării Acordului privind Curtea unică în materie de brevete, reprezentând echivalentul în lei al sumei de 75.696 de euro.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este necesară pentru acoperirea contribuției României aferente anului 2025 la Fondul capital de lucru (FCL) 2025, precum și pentru acoperirea a jumătate din cheltuielile de exploatare și din cheltuielile de capital în tehnologia informației (IT CAPEX).

Art. 2. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se va calcula pe baza cursului oficial de schimb euro/leu al Băncii Naționale a României, valabil la data efectuării plății.

Art. 3. — Contravaloarea în lei a contribuției prevăzute la art. 1 se asigură de la bugetul de stat, din bugetele aprobate pentru anul 2025 Ministerului Justiției și Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, în procent de 50% fiecare.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

p. Ministrul justiției,

Ioan Turc,

secretar de stat

p. Ministrul economiei, digitalizării,

antreprenoriatului și turismului,

Laurențiu Viorel Gidei,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți
obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Baia Mare”,
județul Maramureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Baia Mare”, județul Maramureș, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile — Programul Transport (P.T.) 2021-2027 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

p. Ministrul transporturilor și
infrastructurii,

Bogdan-Stelian Mîndrescu,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și
administrației,

Cseke Attila-Zoltan

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Varianta de ocolire Baia Mare”**

Ordonator principal de credite: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.
Consiliul Județean Maramureș

Amplasament: județul Maramureș

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA):		3.243.215		mii lei	
(în prețuri la 2.12.2024/1 euro = 4,9769 lei)					
din care C+M (inclusiv TVA)		2.291.606			
Durata de execuție a obiectivului de investiții:		24		luni	
Eșalonarea investiției (inclusiv TVA):					
	<u>INV</u>	ANUL I	<u>1.297.286 mii lei</u>	ANUL II	<u>1.945.929 mii lei</u>
	C+M		916.642 mii lei		1.374.964 mii lei
Din care:					
Etapa I — „Varianta de ocolire Baia Mare” — Etapa 1 — Sectoarele 1 și 2					
Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA):		1.717.627		mii lei	
(în prețuri la 2.12.2024/1 euro = 4,9769 lei)					
din care C+M (inclusiv TVA):		1.212.659		mii lei	
Valoare investiție Sector 1 (inclusiv TVA):		1.093.778		mii lei	
(în prețuri la 2.12.2024/1 euro = 4,9769 lei)					
din care C+M (inclusiv TVA):		771.161		mii lei	
Valoare investiție Sector 2 (inclusiv TVA):		623.849		mii lei	
(în prețuri la 2.12.2024/1 euro = 4,9769 lei)					
din care C+M (inclusiv TVA):		441.498		mii lei	
Etapa II — „Varianta de ocolire Baia Mare” — Etapa 2 — Sector 3					
Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA):		1.525.588		mii lei	
(în prețuri la 2.12.2024/1 euro = 4,9769 lei)					
din care C+M (inclusiv TVA):		1.078.947		mii lei	
Capacități:					
— lungime totală drum:		31,872		km	
— lățime platformă:		10,00-19,00		m	
• din care parte carosabilă:		4 x 3,50		m	
• din care parte carosabilă (între km 19 + 826 - km 31+872):		2 x 3,50		m	
— structuri (poduri/pasaje/viaducte):		39		buc.	
Din care:					
Etapa I — „Varianta de ocolire Baia Mare” — Etapa 1 — Sectoarele 1 și 2					
Capacități Sector 1					
— lungime drum:		11,50		km	
— lățime platformă:		19		m	
• din care parte carosabilă:		4 x 3,50		m	
— structuri (poduri/pasaje/viaducte):		13		buc.	
Capacități Sector 2:					
— lungime drum:		8,18		km	
— lățime platformă:		19		m	
• din care parte carosabilă:		4 x 3,50		m	
— structuri (poduri/pasaje/viaducte):		4		buc.	

Etapa II — „Varianta de ocolire Baia Mare” — Etapa 2 — Sector 3

Capacități Sector 3:

— lungime drum:	12,192	km
— lățime platformă (între km 19 + 680 - km 19 + 826):	19	m
• din care parte carosabilă:	4 x 3,50	m
— lățime platformă (între km 19 + 826 - km 31 + 872):	10	m
• din care parte carosabilă:	2 x 3,50	m
— structuri (poduri/pasaje/viaducte):	22	buc.

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică” P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile — Programul Transport (P.T.) 2021-2027 și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Arhivelor Naționale

În temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.376/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Arhivelor Naționale, cu modificările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Arhivelor Naționale, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 185/2014 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Arhivelor Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 și 9 bis din 7 ianuarie 2015, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

București, 7 aprilie 2025.

Nr. 61.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 64

din 3 martie 2025

Dosar nr. 2.436/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag Adina Oana Surdu	— președintele Secției I civile — președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zărafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 2.436/1/2024, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stătescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 487/101/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 23 octombrie 2024, în Dosarul nr. 487/101/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În considerarea prevederilor art. 35 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018), și ale art. II alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021), pentru a beneficia de plata orelor lucrute suplimentar, funcționarul public cu statut special trebuie să solicite, în prealabil, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrute suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, iar acest raport să nu fie aprobat?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 31 octombrie 2024, cu nr. 2.436/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 3 martie 2025.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare*

„**Art. 35.** — (...) (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în perioada 2020-2021, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, polițiștii din penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația aferentă lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază convenit(ă). (...)”

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare*

„**Art. II.** — (...) (3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), munca suplimentară prestată în anul 2022 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție convenit/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

12. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Mehedintzi — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal la data de 20 februarie 2023, cu nr. 487/101/2023, reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din Ministerul Afacerilor Interne, în numele și pentru membrul de sindicat X, în contradictoriu cu pârâțul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Timișoara, a solicitat:

— plata drepturilor salariale aferente orelor suplimentare efectuate și necompensate cu timp liber corespunzător în perioada 1 decembrie 2021-15 august 2022;

— efectuarea demersurilor necesare, incluzând, dar fără a se limita la, operațiunile necesare de analizare a documentelor de salarizare, comunicarea documentelor de salarizare sau personal în vederea efectuării recalculării pensiei militare de serviciu, cu luarea în considerare a orelor suplimentare efectuate în perioada sus-menționată;

— obligarea pârâtei la plata dobânzii legale începând cu 1 decembrie 2021 până la data plății efective a acesteia.

13. În motivare, reclamantul a arătat că a avut calitatea de funcționar public cu statut special — polițist în cadrul Inspectoratului Teritorial al Poliției de Frontieră Timișoara — pensionându-se la data de 15 august 2022, iar în perioada de activitate și-a îndeplinit atribuțiile, în cadrul turelor de serviciu, lucrând 12/13/14 ore, în funcție de situația operativă a zilei respective.

14. Reclamantul a susținut că în perioada 1 decembrie 2021-15 august 2022 a efectuat ore suplimentare, ce se regăsesc în planul de acțiune al sectorului unde și-a desfășurat activitatea, precum și în pontajele întocmite, conform tabelului inserat în acțiune, pentru care a depus solicitări de plată (110 ore suplimentare efectuate și neplătite).

15. În sprijinul pretențiilor sale, reclamantul a invocat dispozițiile art. 2 alin. (1) și art. 10 din Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 577/2008 privind programul de lucru al polițiștilor, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal (*Ordinul nr. 577/2008*), ale art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*), art. 7 din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 35/2019 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut (*Ordinul nr. 35/2019*), art. 8 din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 60/2022 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2022 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut (*Ordinul nr. 60/2022*).

16. *Pârâțul a depus întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. A susținut că pentru plata orelor suplimentare se impune îndeplinirea cumulativă a unor condiții, pe care reclamantul nu le-a demonstrat, limitându-se la a solicita într-o manieră generală plata orelor suplimentare prestate în perioada în discuție, deși plata orelor suplimentare poate fi făcută doar dacă există din partea funcționarului o solicitare scrisă de acordare de timp liber compensatoriu care nu a fost onorată de instituție, iar reclamantul nu a făcut niciodată o cerere de acordare de timp liber compensatoriu, astfel că a pierdut dreptul de a solicita plata orelor prestate suplimentar peste timpul normal de lucru.

17. Mai mult decât atât, din documentele întocmite la nivelul Sectorului Poliției de Frontieră Drobeta-Turnu Severin rezultă că reclamantul a beneficiat de plata tuturor orelor suplimentare și de majorările prevăzute pentru orele lucrate în zilele de repaus și sărbători legale, în măsura în care a îndeplinit cumulativ condițiile legale de acordare.

18. În cauză a fost efectuată o expertiză tehnică judiciară, care relevă numărul de ore suplimentare efectuate de reclamant în perioada 1 decembrie 2021-15 august 2022 (410 ore), numărul de ore recuperate (254 ore), numărul de ore plătite (45 ore), numărul de ore neachitate/nerecuperate (111 ore).

19. La data de 15 octombrie 2024, pârâțul a depus cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, apreciind că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate.

20. La termenul din 23 octombrie 2024, instanța de trimitere a pus în discuție această cerere.

21. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată s-a dispus sesizarea instanței supreme, precum și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

22. Instanța de trimitere a reținut că, pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative:

— obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și

cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la art. 1 alin. (1);

— Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective;

— chestiunea de drept care formează obiectul judecății să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

23. Față de obiectul cauzei, tribunalul a reținut că problema de drept ce necesită a fi lămurită este: dacă, în considerarea prevederilor art. 35 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și art. II alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, pentru a beneficia de plata orelor lucrate suplimentar, funcționarul public cu statut special trebuie să solicite, în prealabil, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrate suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, iar acest raport să nu fie aprobat?

24. Asupra acestei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. *Reclamantul* a arătat că nu se opune sesizării instanței supreme pentru dezlegarea chestiunii de drept arătate.

26. *Pârâtul*, după ce a motivat pe larg îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a arătat că, în litigiul dedus judecății, este necesar a se stabili dacă există o cerere prealabilă a polițistului de acordare a timpului liber aferent muncii suplimentare, cerere efectuată în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, și, totodată, că se impune a se stabili dacă această cerere a fost sau nu aprobată de către angajator. Numai în cazul în care se constată că șeful ierarhic nu a aprobat cererea polițistului de acordare a timpului liber, se procedează la punerea în plată a orelor lucrate suplimentar. Cele susținute sunt întărite de prevederile legale, mai exact atât de legea-cadru a salarizării, cât și de ordinele și ordonanțele în vigoare care privesc munca suplimentară, care stabilesc că plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

27. În cauză, reclamantul nu a demonstrat că îndeplinește condiția prevăzută de art. 35 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Aceste prevederi se coroborează cu cele ale art. II alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, dar și cu cele ale art. 21 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017.

28. În ceea ce privește posibilitatea de compensare a orelor suplimentare efectuate cu timp liber, deși dreptul reclamantului este prevăzut de normele legale invocate, cum litigiul se poartă în cadrul contenciosului administrativ, fundamentul unei asemenea cereri îl poate constitui numai refuzul instituției pârâte de recunoaștere a dreptului și de compensare a orelor suplimentare, refuz dedus din soluția nefavorabilă a unei asemenea cereri venite din partea reclamantului ori din absența unui răspuns favorabil la o atare cerere, astfel cum sunt ipotezele prevăzute de art. 8 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*).

29. Scopul instituirii acestui termen de 60 de zile este tocmai pentru a nu se acumula la un moment dat un număr mare de ore suplimentare (așa cum de altfel se invocă și în cazul de față), prin a căror recuperare/compensare s-ar produce o inevitabilă perturbare a bunului mers al activității și îndeplinirii

misiunilor ce revin structurii de poliție. Cu alte cuvinte, dacă aceste zile de recuperare nu sunt acordate din inițiativa șefului unității, ele pot fi solicitate de polițist, dar numai înăuntrul termenului de 60 de zile. În atari condiții, reclamantul, deși avea posibilitatea reală de a solicita compensarea orelor suplimentare cu timp liber corespunzător, a preferat să solicite acordarea concediului de odihnă, ca mai apoi să îi înceteze raporturile de serviciu cu instituția, cu drept la pensie.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept

30. Completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în Dosarul nr. 487/101/2023 a apreciat că plata orelor prestate suplimentar nu este condiționată de existența unei cereri scrise anterioare de acordare de timp liber compensatoriu.

31. Analizând dispozițiile art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 35 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. 4-6 din Ordinul nr. 35/2019, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, instanța de trimitere nu a identificat nicio normă care să impună salariatului formularea unei cereri scrise pentru acordare de timp liber compensatoriu pentru orele lucrate peste program, iar intimata nu a putut prezenta o procedură internă care să prevadă o astfel de cerință.

32. Refuzul de onorare a cererii de acordare a timpului liber compensatoriu, la care face trimitere pârâta, refuz care, pentru a fi exprimat, necesită într-adevăr o cerere, este prevăzut doar în art. 8 din Legea nr. 554/2004, normă care, în opinia instanței de trimitere, nu își găsește aplicabilitatea în cauză.

33. În concluzie, obligația de acordare a zilelor libere aparține angajatorului, pentru salariat fiind un drept, iar dacă această obligație nu este îndeplinită de către angajator în acel termen de 60 de zile calendaristice sau dacă, înainte de curgerea acestui interval sau ulterior acestui interval, raporturile de muncă dintre părți încetează și zilele libere nu au fost acordate salariatului înainte de încetarea contractului individual de muncă, în astfel de situații devine incidentă ipoteza legală din cuprinsul art. 123 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*), respectiv angajatorul este obligat să îi plătească salariatului său un spor pentru orele suplimentare efectuate.

34. În niciun caz, neefectuarea zilelor libere, cât timp raporturile de muncă între părți s-au aflat în derulare, nu are drept efect stingerea dreptului fostului salariat de a cere plata lor, dispozițiile art. 123 alin. (1) din Codul muncii fiind foarte clare în acest sens.

35. Faptul că reclamantul cere plata orelor suplimentare după încetarea raporturilor de muncă nu are nicio relevanță, pentru că dispozițiile Codului muncii nu instituie vreo decădere a salariatului din dreptul de a solicita plata orelor suplimentare efectuate, dacă acesta nu le-a cerut cât încă mai avea calitatea de salariat, singura condiție fiind aceea ca aceste drepturi salariale să fie pretinse în interiorul termenului de prescripție de trei ani.

36. De altfel, în speță, deși pârâta invocă lipsa unei cereri scrise de acordare a timpului liber compensatoriu, în fiecare dintre lunile în discuție, reclamantului i-a fost acordat fie timp liber și majorare salarială, fie doar una dintre aceste compensații (chiar în absența unei cereri în acest sens), care însă nu au acoperit integral orele suplimentare pe care acesta le-a efectuat.

37. Nici susținerea potrivit căreia, în lipsa unei cereri, instituția nu are cum să știe când dorește salariatul să beneficieze de timp liber nu este pertinentă, întrucât timpul liber se acordă, în principal, în funcție de posibilitățile instituției și numai în mod excepțional, în funcție de nevoile angajatului.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

38. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanțele naționale au comunicat un număr redus de hotărâri judecătorești și de opinii teoretice exprimate de judecători în problema de drept ce face obiectul sesizării, din care a rezultat că nu există o practică unitară.

39. Astfel, dacă unele instanțe au apreciat că, pentru a beneficia de plata orelor lucrate suplimentar, funcționarul public cu statut special trebuie să solicite, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrate suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, iar raportul să nu fie aprobat (Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Iași, Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), alte instanțe au opinat că nu este prevăzută de lege condiția solicitării în prealabil, prin raport scris și neaprobarea acestui raport (Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Ilfov).

40. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară relevantă și nici nu au comunicat opinii teoretice în problema de drept supusă dezlegării.

41. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

42. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale a căror interpretare se solicită prin prezenta sesizare.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

43. Judecătorii-raportori, constatând că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, au apreciat că pentru a beneficia de plata orelor lucrate suplimentar nu este necesar ca funcționarul public cu statut special să solicite, în prealabil, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrate suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii, iar acest raport să nu fie aprobat.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

X.1. Asupra admisibilității sesizării

44. Instanța de trimitere a invocat în susținerea solicitării adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Din cuprinsul art. 1 alin. (1) al acestui act normativ rezultă că dispozițiile sale se aplică proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

45. Conform art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

46. Procedând la verificarea condițiilor de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în litigiile ce intră în domeniul de reglementare al art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instituite de legiuitorul delegat, ce trebuie să fie întrunite cumulativ, se constată că acestea sunt următoarele:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

47. Dispozițiile speciale și derogatorii instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai impun condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită, așa cum prevăd expres dispozițiile generale cuprinse în art. 519 din Codul de procedură civilă. Tot ca un aspect derogator de la norma generală cuprinsă în Codul de procedură civilă, în ipoteza incidenței prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completele de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac, fiind astfel eliminată condiția sesizării doar de către completele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor care sunt investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

48. Acțiunea civilă din Dosarul nr. 487/101/2023, înregistrată pe rolul Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în primă instanță, vizează raportul de serviciu al reclamantului cu pârâta și are ca obiect obligarea pârâtei la plata unor drepturi bănești aferente orelor suplimentare efectuate de reclamant pe perioada în care era încă în activitate.

49. Divergența dintre părțile litigante asupra căreia instanța de trimitere este chemată să statueze vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale care dispun asupra condițiilor în care se pot compensa bănesc orele suplimentare lucrate.

50. Examinând cerințele de admisibilitate a sesizării din perspectiva art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că acestea sunt îndeplinite cumulativ, deoarece:

- litigiul se află în curs de judecată în primă instanță;
- obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de natură salarială ale reclamantului care se încadrează în categoria personalului plătit din fonduri publice;
- chestiunea de drept asupra căreia instanța de trimitere este chemată să statueze vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, precum și ale art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, prevederi care reglementează modalitatea și condițiile în care orele de muncă prestate suplimentar de către unii funcționari publici cu statut special se compensează cu timp liber acordat sau în bani;
- chestiunea de drept ce se solicită a fi lămurită nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în

cadrul procedurii hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

51. În egală măsură se constată că, deși chestiunea de drept supusă analizei nu implică un grad de dificultate ridicat, date fiind soluțiile jurisprudențiale antagonice și opiniile teoretice divergente exprimate, expuse deja în cuprinsul capitolului VII din prezenta decizie, se poate aprecia că problematica ce face obiectul sesizării ridică totuși o dificultate de interpretare suficient de caracterizată încât să necesite intervenția instanței supreme pe calea acestui mecanism de prevenire a apariției unei jurisprudențe neunitare la nivel național.

X.2. *Asupra fondului sesizării*

52. Pentru corecta înțelegere și aplicare a dispozițiilor legale asupra cărora poartă divergența de interpretare și care vizează modalitatea și condițiile în care orele lucrate suplimentar, peste programul normal de lucru sau în zilele declarate nelucrătoare, de către personalul salarizat din fonduri publice, sunt compensate cu timp liber acordat sau în bani, se cuvine a sublinia că aceste aspecte fac obiectul, în primul rând, al unor reglementări europene, fiind edictată în acest sens Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (*Directiva*).

53. Așa cum rezultă din cuprinsul art. 1 al Directivei, aceasta stabilește cerințele minime de securitate și sănătate pentru organizarea timpului de lucru, reglementând perioadele minime de repaus zilnic, repausul săptămânal, concediul anual, pauzele și timpul de lucru maxim săptămânal, precum și anumite aspecte privind munca de noapte, munca în schimburi și ritmul de lucru, fiind aplicabilă tuturor sectoarelor de activitate, private sau publice, și instituind obligația statelor membre de a lua măsurile necesare respectării acestor standarde minime stabilite prin Directivă.

54. Deși, în anumite limite și condiții, Directiva permite statelor membre să deroge de la aceste standarde minime privitoare la durata timpului de lucru și a timpului de repaus, astfel de derogări sunt premise numai cu instituirea corelativă a unor măsuri care să permită lucrătorilor refacerea capacității de muncă prin acordarea în principal a unor ore/zile libere în acest sens. Astfel, conform art. 17 alin. (2) din Directiva 2003/88/CE, „derogările prevăzute la alineatele (3)-(5) pot fi adoptate prin acte cu putere de lege și acte administrative sau prin convenții colective sau acorduri încheiate între partenerii sociali, cu condiția ca lucrătorii în cauză să beneficieze de perioade de repaus echivalente compensatorii sau dacă, în cazuri excepționale în care nu este posibil, din motive obiective, să se acorde asemenea perioade de repaus echivalente compensatorii, lucrătorii beneficiază de protecție adecvată”.

55. Statul român a edictat dispoziții similare atât în cuprinsul Codului muncii, cât și în actele normative aplicabile funcționarilor publici sau funcționarilor publici cu statut special. Fără a face o trecere în revistă a tuturor dispozițiilor naționale ce reglementează chestiunea analizată, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept subliniază că dispozițiile art. 111-119 din Codul muncii reglementează timpul de muncă și timpul de repaus, iar prevederile art. 120—124 stabilesc condițiile în care se poate desfășura munca suplimentară, precum și măsurile pe care angajatorii sunt obligați să le dispună în astfel de cazuri. În acest sens sunt relevante prevederile art. 122 alin. (1) și art. 123 alin. (1) din Codul muncii, conform cărora „munca suplimentară se compensează prin ore libere plătite în următoarele 90 de zile calendaristice după efectuarea acesteia”, iar „în cazul în care

compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut de art. 122 alin. (1) în luna următoare, munca suplimentară va fi plătită salariatului prin adăugarea unui spor la salariu corespunzător duratei acesteia”. În același sens sunt și prevederile art. 419 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (*Codul administrativ*), conform cărora „pentru orele lucrate peste durata normală a timpului de lucru sau în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale ori declarate zile nelucrătoare, potrivit legii, funcționarii publici au dreptul la recuperare sau la plata majorată, în condițiile legii”.

56. Aceleași principii se regăsesc și în normele speciale care reglementează munca suplimentară prestată de personalul numit sau angajat în instituții sau autorități publice, plătit din fonduri publice, în această privință fiind relevante prevederile art. 21 din capitolul II — „Salarizarea”, secțiunea a 3-a — „Sporuri”, cuprins în Legea-cadru nr. 153/2017, conform cărora:

„(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii. (...)”

57. Așa cum se poate observa, legea instituie obligația angajatorului — autoritate sau instituție publică — de a compensa orele suplimentare lucrate peste programul normal de muncă, în principal prin acordarea de ore libere plătite, pentru refacerea capacității de muncă, iar în cazul în care compensarea cu ore libere plătite nu este posibilă în următoarele zile calendaristice după efectuarea muncii suplimentare, prin compensarea acesteia în bani, prin plata unui spor salarial.

58. Legea nu instituie expres vreo obligație în sarcina personalului care prestează muncă peste programul normal de lucru ori în zilele declarate nelucrătoare, de a cărei îndeplinire să depindă satisfacerea dreptului de a beneficia de una din cele două forme de compensare a muncii suplimentare prestate sub sancțiunea pierderii acestui drept.

59. Dispozițiile legale a căror interpretare face obiectul litigiului în fața instanței de trimitere nu derogă în mod semnificativ de la aceste reguli, în ceea ce privește problematica

ce interesează litigiul. Astfel, conform art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018:

„(1) Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2)-(6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2019-2021, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora. (...)”

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), munca suplimentară prestată în perioada 2019-2021 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, (...), care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție convenit(ă), proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

(4) Plata majorării prevăzute la alin. (3) se efectuează astfel încât să se încadreze în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă. (...)”

(6) În situația prevăzută la alin. (3), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru se poate plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual. În cazuri cu totul deosebite, munca suplimentară se poate efectua și peste acest plafon, dar nu mai mult de 360 de ore anual, cu aprobarea ordonatorului de credite și cu acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii, precum și cu încadrarea în fondurile bugetare aprobate.

(7) Condițiile de stabilire a majorării prevăzute la alin. (3), precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut pentru care se acordă acest drept se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite. (...)”

(9) Ordonatorii de credite răspund în condițiile legii de stabilirea și acordarea drepturilor prevăzute la alin. (2)-(4) numai în condițiile încadrării în cheltuielile de personal aprobate prin buget”.

60. O reglementare similară este cuprinsă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, ale cărei prevederi urmăreau să reglementeze raporturile juridice de serviciu din cursul anului 2022, respectiv în art. II din acest act normativ conform căruia:

„(1) Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2)-(6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora. (...)”

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), munca suplimentară prestată în anul 2022 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în

respectarea regimului frontierei de stat a României (...), care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție convenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

(4) Plata majorării prevăzute la alin. (3) se efectuează astfel încât să se încadreze în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, la nivelul ordonatorului principal de credite. (...)”

(6) În situația prevăzută la alin. (3), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru se poate plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual. În cazuri cu totul deosebite, munca suplimentară se poate efectua și peste acest plafon, dar nu mai mult de 360 de ore anual, cu aprobarea ordonatorului de credite și cu acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii, precum și cu încadrarea în fondurile bugetare aprobate.

(7) Condițiile de stabilire a majorării prevăzute la alin. (3) și cele de încadrare în limitele stabilite la alin. (4) și (5), precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut pentru care se acordă acest drept se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite. (...)”

(9) Ordonatorii de credite răspund în condițiile legii de stabilirea și acordarea drepturilor prevăzute la alin. (2)-(5) numai în condițiile încadrării în cheltuielile de personal aprobate prin buget. (...)”

61. Din examinarea acestor prevederi normative, cuprinse în cele două ordonanțe de urgență — nr. 114/2018 și nr. 130/2021 — rezultă că legiuitorul, suplimentar față de norma generală de la art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017, a instituit o îndatorire suplimentară în sarcina angajatorilor — instituții sau autorități publice — obligație generată de constrângerile bugetare care au determinat edictarea acestor acte normative și care sunt expuse în notele de fundamentare care le prefațează, și anume obligația de a recurge la soluția subsidiară a compensării în bani a orelor suplimentare prestate, cu majorarea de 75% inclusă, numai în situații excepționale, cum ar fi pentru personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României și astfel încât autoritatea/instituția publică să se încadreze în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, la nivelul ordonatorului principal de credite.

62. Nici aceste acte normative speciale nu instituie vreo îndatorire în sarcina personalului care a prestat munca suplimentară a cărei neîndeplinire să conducă la pierderea dreptului de a beneficia de compensarea acestei munci fie prin acordarea de ore/zile libere plătite, fie prin plata acestora cu majorarea de 75% instituită de lege.

63. Pe de altă parte, în considerarea obligației instituite în sarcina ordonatorului principal de credite, prin art. 35 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 a fost emis Ordinul nr. 35/2019, iar, ulterior, în temeiul art. II alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, a fost emis Ordinul nr. 60/2022.

64. Ambele acte normative infralegale conțin prevederi similare referitoare la condițiile și modalitățile de compensare a

muncii suplimentare prestate de personalul din subordine, fiind relevante, din perspectiva care interesează chestiunea de drept în discuție, art. 6 din Ordinul nr. 35/2019 și, respectiv, art. 7 din Ordinul nr. 60/2022, care au un conținut identic și conform cărora:

„(1) Majorarea se plătește personalului cu statut special dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există ordinul/dispoziția șefului ierarhic de prestare a muncii suplimentare în condițiile prevăzute la art. 4, scris(ă) și emis(ă) conform competențelor și regulilor stabilite la nivelul fiecărei unități. În situațiile care implică desfășurarea de urgență a muncii suplimentare, ordinul/dispoziția șefului ierarhic poate fi comunicat(ă) și verbal, dar cu obligația de a fi consemnat(ă) ulterior în scris, în cel mai scurt timp posibil;

b) nu beneficiază de alte drepturi salariale sub formă de majorări, sporuri, compensații etc. ori de quantumul acestora, prevăzute expres pentru munca suplimentară;

c) compensarea muncii suplimentare prin ore libere plătite nu a fost posibilă în următoarele 60 de zile de la prestarea acestei munci;

d) se asigură încadrarea în fondurile bugetare alocate cu această destinație.

(2) Timpul normal de lucru se stabilește lunar, prin înmulțirea numărului de zile lucrătoare din luna calendaristică cu 8 ore/zi.

(3) Timpul liber corespunzător se acordă pentru munca suplimentară prestată și presupune că pentru numărul de ore lucrate peste timpul normal de lucru se acordă același număr de ore libere plătite. În cazul în care orele lucrate peste timpul normal de lucru au fost compensate prin ore libere plătite în termenul prevăzut la alin. (1) lit. c), majorarea nu se mai plătește.

(4) Majorarea se stabilește proporțional cu timpul efectiv lucrat ca muncă suplimentară și se determină pe baza raportului dintre solda de funcție/salariul de funcție și durata timpului normal de lucru din luna în care s-a desfășurat munca suplimentară.

(5) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1) lit. c), majorarea se plătește prin adăugare la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului respectiv și la drepturile salariale corespunzătoare muncii suplimentare prestate pentru care nu a fost acordat timp liber corespunzător. Orele suplimentare care fac obiectul acordării altor drepturi salariale expres prevăzute pentru munca suplimentară nu se iau în calcul la plata majorării în condițiile prezentului ordin.”

65. Nici aceste acte normative infralegale nu stabilesc în mod expres și explicit în sarcina personalului care prestează munca suplimentară vreo obligație de a cărei îndeplinire să depindă acordarea orelor/zilelor libere în compensare sau, după caz, plata orelor suplimentare prestate peste programul normal de muncă ori a cărei neîndeplinire să atragă decăderea celui îndreptățit din dreptul de a beneficia de una din cele două forme de recompensare a muncii prestate suplimentar.

66. Rezultă însă din conținutul art. 6 alin. (1) lit. d) din Ordinul nr. 35/2019, respectiv art. 7 alin. (1) lit. d) din Ordinul nr. 60/2022 că la stabilirea modalității de compensare a muncii suplimentare prestate — prin acordarea de ore/zile libere sau prin plata unei sume de bani — ordonatorul de credite al autorității/instituției publice trebuie să asigure încadrarea în fondurile bugetare alocate cu această destinație.

67. Spre deosebire de dispozițiile Codului muncii, cuprinse în art. 123 alin. (2), conform cărora „sporul pentru munca suplimentară (...) se stabilește prin negociere, în cadrul contractului colectiv de muncă sau, după caz, al contractului individual de muncă, și nu poate fi mai mic de 75% din salariul

de bază”, în cazul raporturilor de serviciu dintre funcționarul public cu statut special și autoritatea/instituția publică în care este încadrat, legea instituie o obligație complexă în sarcina angajatorului, aceea de a evalua periodic activitatea instituției, în așa fel încât compensarea muncii suplimentare prin acordarea de ore libere să nu afecteze îndeplinirea serviciului public, iar compensarea aceleiași munci suplimentare în bani să nu afecteze limitele bugetare stabilite cu această destinație.

68. În acest sens sunt relevante dispozițiile art. 6 alin. (1) și (2) din Ordinul nr. 60/2022, conform cărora:

„(1) Plata majorării se efectuează astfel încât să se încadreze în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, la nivelul ordonatorului principal de credite.

(2) Conducătorii/Șefii unităților care au calitatea de ordonatori terțiari de credite aflați în subordinea ordonatorului principal de credite, potrivit legii, analizează în ședința de comandă organizată la începutul fiecărei luni calendaristice evoluția evenimentelor/situațiilor din aria de responsabilitate, în baza datelor și informațiilor specifice deținute și stabilesc, la propunerea personalului cu funcții de conducere din subordine, măsuri privind munca suplimentară prestată în condițiile prevăzute la art. 4, în vederea încadrării în fondurile bugetare alocate pentru plata acestei munci, respectiv în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, stabilită la nivelul fiecărui ordonator.” [Art. 6 alin. (2) din Ordinul nr. 60/2022 este similar art. 5 alin. (3) din Ordinul nr. 35/2019.]

69. Împrejurarea că alegerea modalității de compensare a muncii suplimentare prestate de personalul vizat de actele normative în discuție este o sarcină exclusivă a angajatorului, independent de vreo solicitare formulată în acest sens de către funcționarul public în cauză, rezultă și din conținutul altor prevederi din cuprinsul aceluiași acte normative infralegale.

70. Astfel, conform art. 3 din Ordinul nr. 35/2019:

„(1) Prestarea muncii suplimentare se realizează cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind programul de lucru și formele de organizare a acestuia.

(2) Comandanții/Șefii unităților din M.A.I. au obligația de a dispune măsuri pentru asigurarea cu prioritate a perioadei de repaus necesare refacerii capacității de muncă în cazul personalului propriu care a prestat muncă suplimentară.”

71. Dispoziții similare sunt cuprinse și în art. 3 din Ordinul nr. 60/2022, conform cărora:

„(1) Prestarea muncii suplimentare se realizează cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind programul de lucru și formele de organizare a acestuia.

(2) Comandanții/Șefii unităților din M.A.I. au obligația de a dispune măsuri pentru asigurarea cu prioritate a perioadei de repaus necesare refacerii capacității de muncă în cazul personalului propriu care a prestat muncă suplimentară, precum și pentru replanificarea concediilor de odihnă, după caz.”

72. Mai mult, astfel cum rezultă din metodologia descrisă în fiecare dintre ordinele menționate [art. 7 alin. (2) din Ordinul nr. 35/2019, respectiv art. 8 alin. (2) din Ordinul nr. 60/2022]: „Centralizatorul lunar prevăzut la alin. (1) (s.n. cu personalul care a prestat muncă suplimentară, în vederea plății majorării) se întocmește de șeful ierarhic nemijlocit, se aprobă de ordonatorul de credite sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor și se comunică structurii financiar-contabile până la data de 5 a lunii. La momentul întocmirii centralizatorului lunar, șeful ierarhic nemijlocit întocmește și un raport către ordonatorul de credite prin care își asumă motivele pentru care nu a fost posibilă acordarea timpului liber corespunzător.”

73. Prin urmare, atunci când se solicită ordonatorului de credite compensarea bănească a orelor suplimentare nerecuperate, angajatorul este obligat să justifice motivele necompensării lor în natură, de unde rezultă că, anterior formulării acestei solicitări, este obligat să evalueze posibilitatea acordării timpului liber plătit.

74. Nimic nu împiedică însă ca, în aplicarea normelor dreptului comun, ce reglementează regimul compensării orelor suplimentare, sau a celor edictate în domeniul salarizării din fonduri publice, angajatorii să prevadă un mecanism intern, menit a compatibiliza, ținând cont de constrângerile impuse de specificul activității angajatorului, executarea obligației sale de a acorda angajatului ore libere compensatorii pentru munca prestată suplimentar cu interesul angajatului de a beneficia de aceste ore/zile de repaus într-o anumită perioadă din cadrul intervalului de timp în care legea impune acordarea lor. În niciun caz însă o astfel de procedură internă nu va putea să genereze în sarcina angajatului o obligație de a acționa, în sensul indicat în sesizare, a cărei neîndeplinire să conducă la pierderea dreptului pe care angajatul îl are, acela de a-și refăce, într-o manieră eficientă, capacitatea de muncă.

75. În cadrul acestui context normativ european și intern se observă că acordarea orelor/zilelor libere, consecutiv unei perioade în care personalul a prestat muncă suplimentară, are ca scop asigurarea unei perioade de timp echivalente de repaus, necesară pentru refacerea capacității de muncă și protecția sănătății acestuia. Prin urmare, în aceste ipoteze nu este vorba despre acordarea unor ore/zile libere la solicitarea expresă a angajatului/funcționarului necesare pentru rezolvarea unor probleme sau interese personale, ci despre obligația care îi revine angajatorului de a asigura desfășurarea raporturilor de muncă ori de serviciu cu respectarea standardelor minimale privind timpul de muncă și de odihnă, precum și de a acorda timpul de odihnă corespunzător sau o compensație echivalentă, atunci când, datorită unor împrejurări justificate, intervin derogări impuse de angajator de la regulile privind durata normală a timpului de lucru.

79. Pentru toate aceste considerente,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 487/101/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, și, în consecință, stabilește că:

În aplicarea prevederilor art. 35 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. II alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, *pentru a beneficia de plata orelor lucrate suplimentar nu este necesar ca funcționarul public cu statut special să solicite, în prealabil, printr-un raport scris, acordarea de timp liber corespunzător orelor lucrate suplimentar în termenul de 60 de zile de la prestarea muncii.*

Obligatorie potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 638001